

2

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 3912/89/2007

DECIZIA NR.443/CA
Ședința publică din 20 octombrie 2008

Completul compus din:

Președinte - Roșculeț Leocădia
Judecător - Pinte Violeta-Elena
Judecător - Tăbăltoc Dan Mircea
Grefier - Trâncă Nicoreta

Pe rol pronunțarea asupra recursului introdus de S.C. Paloda Grup S.R.L. Vaslui , cu sediul în Vaslui, str.Metalurgiei, nr.4, județul Vaslui, în contradictoriu cu D.G.F.P Vaslui, împotriva sentinței civile nr. 136/C.A. din 12 mai 2008 a Tribunalului Vaslui, pronunțată în dosarul nr. 3912/89/2007, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal , făcut în ședința publică , lipsă părțile..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se dă citire referatului cauzei, de către grefier, referat din care rezultă că dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 13 octombrie 2008, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din această hotărâre. Din lipsă de timp pentru deliberare, s-a dispus amânarea pronunțării pentru astăzi 20 octombrie 2008.

După deliberare,

CURTEA DE APEL,

Asupra recursului de față;

Prin sentința civilă nr. 136/C.A./12.05.2008 pronunțată de Tribunalul Vaslui - Secția civilă s-a respins contestația formulată de S.C. Paloda Grup S.R.L. Vaslui împotriva deciziei nr. 32 din 03.11.2007 a compartimentului de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Vaslui.

În motivarea acestei sentințe s-a reținut că prin raportul de inspecție fiscală din 24.08.2007 se constată că S.C. Paloda Grup S.R.L. Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Metalurgiei nr. 4, județul Vaslui, în perioada 1.08.2004 – 31.12.2006 datorează o obligație bugetară pentru neîncadrarea de persoane cu handicap, în sumă de 24.120 lei, dobânzi de 13.164 lei, și penalități de 462 lei.

Prin decizia nr. 32 din 9.11.2007 a D.G.F.P. Vaslui se respinge ca neîntemeiată contestația debitorului împotriva acestei obligații fiscale.

Se reține că angajatorul nu a solicitat repartizarea de persoane cu handicap și că agențiile de repartizare a forței de muncă nu ar fi repartizat astfel de persoane.

Împotriva acestei decizii s-a făcut contestație în sensul că ar fi solicitat repartizarea de persoane cu handicap dar nu i s-au repartizat.

Se ignoră dispozițiile aplicabile, excepțiile fiind de strictă interpretare.

ART. 42 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ Nr. 102 din 29 iunie 1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, prevede:

„(1) Agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap, cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4 % din

numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții.

(2) Persoanele cu handicap angajate cu contract individual de muncă li se asigură toate adaptările și înlesnirile necesare pentru înlăturarea oricăror impedimente în activitatea pe care o desfășoară.”

ART. 43 prevede:

(1) Agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap.

(2) Sunt exceptați de la plata obligatorie prevăzută la alin. (1) agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Conform expertizei contestatoarea trebuia să aibă ocupate 4 persoane cu handicap. Deși nu avea angajate astfel de persoane nu a solicitat repartizarea a patru astfel de persoane. Faptul că a comunicat numărul de locuri vacante (1-3) nu echivalează cu solicitarea ocupării a 4 posturi pentru persoane cu handicap. Excepțiile fiind de strictă interpretare contestatorul nu se poate eschiva de la plata obligațiilor bugetare lunare.

Împotriva sentinței civile nr. 136/C.A./12.05.2008 a Tribunalului Vaslui a formulat recurs reclamanta S.C. Paloda Grup S.R.L. Vaslui.

Susține recurenta că textul de lege invocat de către instanță nu impune angajarea de persoane cu handicap decât dacă acestea există în baza de date a A.J.O.F.M. Vaslui și au fost comunicate unității. Dispozițiile O.U.G. nr. 102/1999 prevăd discriminarea la care ar putea fi supuse persoanele cu handicap și sancționează unitățile care nu-și însușesc acest comportament.

Textul impune existența unei corespondente între unitate și A.J.O.F.M. și refuzul unității de a face angajarea. Deși unitatea a solicitat liste trimestrial, nu a primit nici o comunicare privind existența unei persoane cu handicap, pe care să fi refuzat s-o angajeze.

Greșit au fost îndepărtate concluziile raportului de expertiză, prin care se arată, după verificarea întregii documentații, că unitatea nu datorează nici o sumă de bani.

Mai susține recurenta că hotărârea nu este corespunzător motivată, fiind nulă conform art. 261 (1) Cod procedură civilă.

Depunând întâmpinare, intimata a răspuns criticilor formulate și a solicitat respingerea recursului.

Analizând actele și lucrările cauzei prin prisma criticilor formulate și în lumina dispozițiilor legale aplicabile, Curtea apreciază că recursul nu este fondat.

Recurenta a solicitat anularea deciziei nr. 32/09.11.2007 a D.G.F.P. Vaslui, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată în privința sumelor de 24.120 lei - debit privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap și 13.626 lei dobânzi, stabilite în sarcina sa prin raportul de inspecție fiscală din data de 24.08.2007.

Din probatoriul administrat în cauză și pe care instanța l-a în vedere rezultă că recurenta datorează aceste obligații la bugetul de stat, întrucât nu a solicitat trimestrial de la A.J.O.F.M. Vaslui repartizarea de persoane cu handicap conform art. 43 din O.U.G. nr. 102/29.06.1999. Comunicarea de către recurenta-reclamantă către A.J.O.F.M. Vaslui a numărului de posturi vacante nu are valoarea unei solicitări de a se repartiza spre angajate 4 persoane cu handicap.

Art. 43 din O.U.G. nr. 102/29.06.1999, ordonanță ce a fost succesiv abrogată parțial sau modificată, a fost el însuși modificat de O.U.G. nr. 40/25.04.2000, respinsă prin Legea nr. 518/12.07.2002, modificat apoi prin Legea nr. 512/12.07.2002, Legea nr. 343/12.07.2004, abrogat de art. 102 din Legea nr. 448/06.12.2005.

29

În forma în vigoare și avută în vedere la emiterea Deciziei nr. 32/09.11.2007 emisă de D.G.F.P. Vaslui, art. 42 alin. 1, a cărei nerespectare este sancționată prin art. 43, prevede că: „Agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap, cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4 % din numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții”.

Aceasta este o obligație pe care s-a dovedit că recurenta nu a îndeplinit-o și nu a depus toate diligențele prevăzute de lege pentru a o îndeplini, condiții în care s-au aplicat dispozițiile art. 43 ce prevăd că: „Agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care nu respectă prevederile art. 42 alin. (1) au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap”.

De la plata obligatorie prevăzută la alin. 1 sunt exceptați agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care fac dovada că au solicitat trimestrial de la A.J.O.F.M. repartizarea de persoane cu handicap, calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Simpla comunicare a locurilor vacante nu acoperă exigențele impuse de textul de lege mai sus citat, iar expertiza invocată de către recurentă nu suplinește această lipsă și nu o exonerează astfel de plata prevăzută la art. 43.

Cât privește critica privind nulitatea sentinței pentru nemotivare, nici aceasta nu poate fi primită, instanța motivând succint, în fapt și în drept, concluzia la care a ajuns privind corectitudinea constatărilor din raportul de inspecție fiscală și legalitatea deciziei atacată și exprimându-se fără echivoc cu privire la întregul probatoriu administrat.

Astfel fiind, Curtea va respinge recursul ca nefondat, conform art. 312 Cod procedură civilă și va menține sentința recurată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Respinge recursul introdus de S.C. PALODA GRUP S.R.L. Vaslui împotriva sentinței nr.136/CA/12.05.2008 a Tribunalului Vaslui, sentință pe care o menține.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 20 octombrie 2008.

Președinte
Leocadia Roșculeț

Judecător
Violeta Elena Pinte

Judecător
Dan Mircea Tăbăltoc

Grefier
Nicoreta Trâncă

Red. P.V.E.
Tehnored. R.G.
2 e4x.
19.11.2008

Tribunalul Vaslui : Gheorghe Vîntu-Moisă